EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 16.7.2026
COM(2026) 373 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik som krævet i henhold til artikel 118 for perioden 2020-2024

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik som krævet i henhold til artikel 118 for perioden 2020-2024

1. Indledning og baggrund

Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009[1] ("kontrolforordningen") fastsætter en EU-fiskerikontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik[2]. Sammen med forordningen om ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri)[3] og forordningen om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder[4] fastsætter kontrolforordningen regler og foranstaltninger for kontrol, inspektion og håndhævelse på grundlag af en global og integreret tilgang. Kontrolforordningen er en grundlæggende søjle i FFP og indeholder et omfattende sæt værktøjer til at sikre, at FFP gennemføres fuldt ud og effektivt.

Styringen og gennemførelsen af fiskerikontrolordningen i EU involverer medlemsstaterne, Europa-Kommissionen, Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA)[5] og erhvervsdrivende. Kontrolforordningen finder anvendelse på hele kæden af fiskeriaktiviteter fra net til tallerken.

Dette dokument opfylder det retlige krav om, at Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af kontrolforordningen i medlemsstaterne hvert femte år (artikel 118, stk. 2, i kontrolforordningen).

I 2017 og 2021 vedtog Kommissionen rapporterne om gennemførelsen og evalueringen af kontrolforordningen for 5-årsperioderne 2010-2014 og 2015-2019[6]. Rapporterne viste, at kontrolforordningen er afgørende for at nå målene for FFP og for at håndhæve bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Kontrolforordningens principper og bestemmelser havde til formål at løse problemer, der tidligere har ført til mangelfuld overholdelse af fiskerireglerne og omfattende overfiskeri. Audit og kontroller udført af Kommissionens har imidlertid påvist væsentlige mangler i gennemførelsen af centrale EU-regler. Disse mangler kan bringe opfyldelsen af FFP's langsigtede mål i fare. Desuden var kontrolforordningen ikke fuldt ud egnet til formålet, selv om den bidrog til at forbedre både fiskerikontrolordningen og overholdelsen af FFP-reglerne (se afsnit 3.1). For at bidrage til at afhjælpe de konstaterede mangler vedtog Kommissionen et forslag til revision af EU's fiskerikontrolordning[7]. Ændringsforordningen blev vedtaget i 2023[8] ("den reviderede kontrolforordning"). Mange af

1 EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.
2 EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.
3 EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.
4 EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81.
5 https://www.efca.europa.eu.
6 COM(2017)192 final, COM(2021)316 final.
7 COM(2018)368 final.
8 Forordning (EU) 2023/2842.

de ændringer, der blev indført ved revisionen i 2023, finder først anvendelse fra januar 2026 og er derfor ikke taget i betragtning i denne rapport. Siden den reviderede kontrolforordning trådte i kraft, har Kommissionen prioriteret udarbejdelsen og vedtagelsen af den nødvendige sekundære lovgivning. Dette vil dog hovedsagelig finde sted efter rapporteringsperioden[9].

Vedtagelsen af den reviderede kontrolforordning udgør en væsentlig politisk udvikling i den omfattede periode. Det er et afgørende skridt i retning af en mere effektiv, moderne og ensartet kontrol til støtte for fiskeriforvaltningen. Den tager hånd om langvarige svagheder i indsamlingen af data om fangster og fartøjsaktiviteter gennem en mere omfattende anvendelse af digitale registreringssystemer og elektronisk fjernovervågning, hvilket forbedrer nøjagtigheden og gennemsigtigheden betydeligt og skaber lige vilkår. Gennem digitalisering sigter den reviderede ramme mod at styrke gennemførelsen af landingsforpligtelsen og støtte overholdelsen af bevarelsesmålene. Den har også indført en mere struktureret og digital overvågning af fartøjer med en længde overalt (LOA) på under 12 meter og af rekreativt fiskeri gennem digitale fangstregistreringssystemer og har forbedret sanktionssystemet og betingelserne for dets gennemførelse i og på tværs af medlemsstaterne. Den har fremmet administrativ forenkling og omkostningsreduktion, navnlig ved at erstatte papirbaserede procedurer med digitale løsninger til gavn for både myndigheder og operatører.

Denne tredje rapport giver et overblik over anvendelsen af de centrale bestemmelser i kontrolforordningen for perioden 2020-2024. De fremlagte oplysninger stammer fra (i) de data, som medlemsstaterne har indberettet i henhold til artikel 118 i kontrolforordningen[10], (ii) oplysninger fra audit, kontroller og inspektioner og (iii) drøftelser i ekspertgrupperne om fiskerikontrol og om overholdelse.

2. Medlemsstaternes gennemførelse af kontrolforordningen

Medlemsstaterne har ansvaret for at sikre gennemførelsen af fiskerikontrolsystemet. I perioden 2020-2024 fortsatte medlemsstaterne med at forbedre gennemførelsen af kontrolforordningen, selv om der i rapporteringsperioden blev konstateret betydelige mangler i flere medlemsstater, navnlig med hensyn til væsentlige bestemmelser om vejning og registrering af fangster. Disse forhold behandles nærmere nedenfor.

[9] Dog ikke retsakten om opførelse af havne på listen med henblik på at kunne nyde godt af undtagelsen fra tolerancemargenen: Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2024/1474 af 24. maj 2024 om regler for anvendelsen af artikel 14, stk. 4, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 for så vidt angår undtagelse fra tolerancemargenen for skøn over fangster, der landes usorteret, og omladninger fra fiskeri efter små pelagiske arter, industrielt fiskeri og snurpenotfiskeri efter tropisk tun.

[10] En omfattende og detaljeret sammenfatning af de data, som medlemsstaterne har indberettet, findes i synopsisrapporten om de data, som medlemsstaterne har indberettet i henhold til artikel 118 i kontrolforordningen, og som er tilgængelig hos Den Europæiske Unions Publikationskontor sammen med de indsendte originalrapporter.

2.1. Betingelser for adgang til farvande og ressourcer samt kontrol med flådeforvaltning

Det er en forudsætning for, at fiskeriaktiviteter er i overensstemmelse med reglerne i den fælles fiskeripolitik, at de udøves med en fiskerilicens og, når visse betingelser er opfyldt, en fiskeritilladelse. I rapporteringsperioden faldt det samlede antal gyldige fiskerilicenser, som medlemsstaterne indberettede, med 6 %, fra 72 562 i 2020 til 68 085 i 2024. I samme periode indberettede medlemsstaterne, at 1 669 fiskerilicenser blev suspenderet midlertidigt, og at 6 368 blev inddraget permanent. Antallet af fiskeritilladelser faldt også med 8 %, fra 35 128 i 2020 til 32 474 i 2024, hvoraf 99 blev suspenderet midlertidigt, og 1 664 blev inddraget permanent.

For at sikre effektiv kontrol skal medlemsstaterne anvende et fartøjsovervågningssystem (FOS). Fiskerfartøjer med en længde overalt (LOA) på 12 meter eller derover skal være udstyret med en anordning, der gør det muligt for de kompetente myndigheder automatisk at lokalisere og identificere dem. En analyse af de indberettede data viser, at FOS-dækningen i 2020 lå på 98 % for fartøjer på over 15 meter, hvorefter den faldt en smule til 96 % i 2024. Andelen af fartøjer med en LOA på mellem 12 og 15 meter, der var udstyret med FOS, steg fra 36 % i 2020 til 48 % i 2024. Medlemsstaterne indberettede også en stigning i andelen af fartøjer på over 15 meter LOA, der var udstyret med automatiske identifikationssystemer (AIS), fra 80 % i 2020 til 84 % i 2024.

FOS er et afgørende element i overvågningen af og kontrollen med fiskeriaktiviteter, idet der anvendes satellitbaserede sporingssystemer til at overvåge fiskerfartøjers position og bevægelser. Den reviderede kontrolforordning har udvidet anvendelsen af FOS til flådekategorier, der ikke tidligere var fuldt ud dækket, og indført et lempeligere system for fartøjer med en LOA på under 12 meter fra 2028 og fremefter. Det er en væsentlig landvinding at afhjælpe den manglende dækning af denne meget store fartøjskategori. Den reviderede kontrolforordning har også præciseret, hvordan data indsamlet ved hjælp af FOS og andre sporingssystemer skal indberettes og anvendes af myndighederne til kontrol- og inspektionsformål.

Kontrol med motoreffekt er et centralt element i EU's fiskerikontrolsystem. Motoreffekt og bruttotonnage er de to kapacitetsindikatorer, der forvaltes gennem tilgangs-/afgangsordningen, og den fælles fiskeripolitik fastsætter grænser for begge. Forvaltningen af flådekapaciteten, herunder tilgangs-/afgangsordningen for EU's fiskerflåderegister, afhænger derfor af en præcis og pålidelig registrering af disse parametre. Efter konstateringen af de mangler i medlemsstaternes systemer til kontrol af motoreffekt, som blev afdækket i Kommissionens undersøgelse fra 2019[11], indledte Kommissionen dialoger med medlemsstaterne, herunder 15 dialoger forud for traktatbrudssager. Mange medlemsstater har intensiveret deres bestræbelser på at opfylde forpligtelsen til at certificere og verificere motoreffekt. Som reaktion på anmodninger om yderligere støtte blev der i september 2022 oprettet en teknisk arbejdsgruppe bestående af eksperter fra medlemsstaterne og med støtte fra en ekstern ekspert i motoreffekt med henblik på at følge op på konklusionerne i undersøgelsen fra 2019. Den reviderede kontrolforordning afhjælper de konstaterede mangler. Kravet om løbende overvågning af højrisikofartøjers motoreffekt finder anvendelse fra den 10. januar 2028[12]. Arbejdsgruppen har udarbejdet tekniske specifikationer for at hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre dette krav. Disse vejledningsdokumenter er udformet med henblik på at hjælpe medlemsstaterne

[11] Study on engine power verification by Member States – Final report, Publikationskontoret, 2019.

[12] Artikel 39a i forordning (EU) 2023/2842.

med at forberede en vellykket og rettidig gennemførelse. Begge vejledningsdokumenter er offentligt tilgængelige via Kommissionens Publikationskontor[13], hvilket letter medlemsstaternes forberedelser til de nye regler, der finder anvendelse i 2028. Løbende kontakt og informationsudveksling har til formål at sikre beredskab og overholdelse af reglerne.

For at forbedre overvågningen af flådedata og kapacitet på EU-plan fører Kommissionen et EU-fiskerflåderegister[14]. Dette register omfatter en database, der er delvist tilgængelig for offentligheden.

2.2. Værktøjer til indberetning af fangster, vejning og sporbarhed

For at lette en effektiv overvågning er EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på 10 meter eller derover forpligtet til at føre en fiskerilogbog. For fartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover skal dette ske elektronisk (e-logbog), selv om en undtagelse i rapporteringsperioden gav visse fartøjer med en længde overalt på mellem 12 og 15 meter mulighed for at anvende en papirlogbog[15]. Dataene viser en generel tendens til mindre brug af papirlogbøger. Andelen af fartøjer med en længde overalt på mere end 12 meter, der havde en e-logbog, var 94 % i 2020 og over 95 % i 2024. Andelen af fartøjer med en længde overalt på mellem 10 og 12 meter, der anvendte e-logbøger, steg også fra 49 % i 2020 til 66 % i 2024.

Overvågning af fangster for fartøjer med en længde overalt på under 10 meter skulle udføres ved hjælp af prøvetagningsplaner, papirlogbøger eller salgsnotaer. Andelen af fartøjer, der var omfattet af hver af disse overvågningsmetoder, var ret stabil i hele rapporteringsperioden og varierede kun med få procentpoint fra år til år. Prøvetagningsplaner var den hyppigst anvendte kontrolmetode. Ud over disse kontrolmetoder steg anvendelsen af e-logbøger fra 537 i 2020 til 1 743 i 2024, svarende til en stigning på 225 %.

Den reviderede kontrolforordning vil understøtte denne tendens ved gradvist at udvide anvendelsen af e-logbøger til alle fartøjer uanset størrelse.

Nøjagtig vejning og registrering af fangster er grundlaget for fiskeriforvaltningen. Vejning og registrering af fangster er afgørende for kontrolformål, tilvejebringelse af videnskabelige data, overvågning af kvoteudnyttelsen og forebyggelse af overfiskeri. I rapporteringsperioden foretog Kommissionen mange kontroller vedrørende vejning og registrering af fangster i medlemsstater i flere havområder. I mange tilfælde bekræftede resultaterne af Kommissionens evalueringer betydelige mangler ved vejning og registrering af fangster, navnlig for sorterede og usorterede fangster i Østersøen, Nordsøen og de vestlige farvande. Mange af disse mangler

---

[13] Europa-Kommissionen: Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri og Roos Diesel Analysis B.V.: Technical guidance for the monitoring, certification and verification of engine power in EU fisheries control – *Developed by the technical working group on engine power, subgroup of the expert group on fisheries control*, Europa-Kommissionen, 2025.

Europa-Kommissionen: Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri og Roos Diesel Analysis B.V., Europa-Kommissionen, 2025: Technical specifications and guidance for the implementation of devices for the continuous monitoring of catching vessels' engine power.

[14] EU-fiskerflåderegistret.

[15] Indtil den 10. januar 2026 kunne medlemsstaterne fritage fartøjer med en længde overalt på mellem 12 og 15 meter, som (a) udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller (b) aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet fra afsejlingen til hjemkomsten i havn.

er langvarige problemer, som allerede var blevet konstateret i tidligere evalueringer foretaget af Kommissionen. Situationerne varierer fra medlemsstat til medlemsstat, men de konstaterede mangler omfatter vejning på ikkegodkendte systemer, manglende vejning af alle fiskevarer, manglende afvanding og afisning af fangster før vejning, ikkeoverensstemmende fradrag i resultaterne af vejningen, mangel på effektiv kontrol og håndhævelse samt vilkårlig registrering af fangster efter vejning. Disse mangler underminerer opfyldelsen af målene for den fælles fiskeripolitik og bidrager i nogle tilfælde til en forringelse af bestandenes biologiske tilstand. Kommissionen har samarbejdet med de berørte medlemsstater om at drøfte opfølgende foranstaltninger, bl.a. ved at udarbejde handlingsplaner til afhjælpning af de konstaterede problemer.

Den reviderede kontrolforordning vil også bidrage til at afhjælpe denne situation. Den fastsætter, at vejning skal foretages af autoriserede operatører ved anvendelse af systemer, der er godkendt af medlemsstaterne. Undtagelserne fra kravet om, at alle fangster skal vejes ved landing inden transport, opretholdes fortsat gennem prøvetagningsplaner, kontrol og fælles kontrolprogrammer, men de vil blive harmoniseret af Kommissionen gennem sekundær lovgivning.

På trods af fremskridt med hensyn til sporbarhed er der fortsat bekymringer, da medlemsstaterne fortsat undersøger forskellige løsninger for at sikre sporbarheden af fiskevarer. Der er gjort fremskridt i forskelligt omfang med gennemførelsen af de mangeårige sporbarhedskrav for fiskevarer i overensstemmelse med de lovgivningsmæssige rammer, der skal sikre gennemsigtighed om produkternes oprindelse og ansvarlighed i hele forsyningskæden for ferske og frosne produkter. Nogle medlemsstater har indført digitale systemer til registrering og sporing af fiskevarer fra fangststedet til detailleddet og dermed forbedret sporbarheden og overholdelsen af reglerne.

Flere medlemsstater har rapporteret, at sporbarhedssystemer er integreret i nationale fiskeriinformationssystemer, hvilket muliggør en effektiv digital sporing af fiskevarer. Digitale platforme gør det muligt at registrere data på hvert trin i forsyningskæden, fra fiskere, der indberetter fangster, til forarbejdning og distribution ved hjælp af entydige identifikatorer eller QR-koder, således at der opretholdes fuldstændige fortegnelser, som er tilgængelige for kontrol.

Andre medlemsstater har samtidig indført teknologiske forbedringer såsom mobilapplikationer og software, der er særligt udviklet til at forbedre sporbarheden. Disse værktøjer letter udvekslingen af oplysninger mellem operatører i fiskerisektoren, inspektører og købere og understøtter indgående kontrol under inspektioner, idet de muliggør generering af rapporter i realtid for at sikre forsyningskædens integritet. Der er fortsat udfordringer, navnlig med hensyn til at sikre fuld overholdelse i hele forsyningskæden, og der er behov for standardisering i detail- og engrosleddet. Nogle medlemsstater tøver med at håndhæve reglerne fuldt ud, før der er opnået ensartethed i hele EU, og peger på forskelle i indførelsen af teknologi og i håndhævelsen af politikker. Multinationale virksomheder har også vanskeligt ved at tilpasse deres aktiviteter på tværs af grænserne, hvilket understreger behovet for harmoniserede regler.

Den reviderede kontrolforordning vil bidrage til at afhjælpe disse bekymringer. Med den er der gradvist indført digitalisering af de eksisterende sporbarhedskrav, som er udvidet til ferske og

frosne produkter fra og med 2029 med forbehold af nærmere regler, der skal vedtages gennem sekundær lovgivning.

2.3. Særlige kontrol- og inspektionsprogrammer

De særlige kontrol- og inspektionsprogrammer, som Kommissionen har vedtaget for seks af EU's havområder[16], er blevet gennemført af Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA) og medlemsstaterne på nationalt plan. EFCA har sørget for den operationelle koordinering af inspektionsaktiviteter på regionalt plan gennem fælles ressourceanvendelsesplaner. Det samlede antal inspektioner, som medlemsstaterne og EFCA gennemførte som led i fælles ressourceanvendelsesplaner fra 2020 til 2024, var på over 230 000, og der blev gennemført over 45 000 inspektioner i 2024. Andelen af formodede[17] overtrædelser begået af operatører ved både inspektioner til søs og på land var i gennemsnit 8 %, idet gennemsnittene på tværs af år og havområder varierede fra 2 % til over 50 %[18]. De fleste af de formodede overtrædelser begået af operatører, som blev konstateret under inspektioner til søs og på land i henhold til fælles ressourceanvendelsesplaner, vedrørte fejlrapportering af fangster og manglende overholdelse af reglerne om tekniske foranstaltninger. I 2024 udgjorde formodede overtrædelser begået af operatører, der vedrørte fejlrapportering, over 40 % af det samlede antal formodede overtrædelser i alle områder med undtagelse af Middelhavet. Overtrædelser vedrørende fejlrapportering udgjorde næsten 80 % af de formodede overtrædelser begået af operatører i Østersøen og steg til 50 % i de fælles ressourceanvendelsesplaner for de vestlige farvande i det nordøstlige Atlanterhav. I de fælles ressourceanvendelsesplaner for Middelhavet udgjorde formodede overtrædelser i forbindelse med operatørers manglende overholdelse af reglerne om tekniske foranstaltninger og fejlrapportering 30 % af alle formodede overtrædelser, mens de resterende 70 % af de formodede overtrædelser vedrørte manglende overholdelse af andre regler eller sporbarhed[19].

I de seneste år har fiskerikontrollen nydt godt af anvendelsen af nye teknologier såsom jordobservationsteknologier. Gennem samarbejdet med Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) stiller EFCA et maritimt situationsbillede til rådighed for Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder (informationsstyringssystem), og EFCA har anvendt satellitbaseret fjernmåling til detektion af fartøjer, identifikation af mål og andre specifikke overvågningsopgaver.

2.4. Kontrol af landingsforpligtelsen

Landingsforpligtelsen, som trådte fuldt ud i kraft i januar 2019, er en af de centrale dele af FFP'en. Siden den gradvise indførelse begyndte i januar 2015, har medlemsstaterne kun gjort

---

[16] Det østlige Atlanterhav og Middelhavet, Sortehavet, Østersøen, Nordsøen og ICES-afsnit IIa, de vestlige farvande i det nordøstlige Atlanterhav og Det Indiske Ocean fra 2024.

[17] Udtrykket "formodede overtrædelser" betegner overtrædelser, som konstateres af en inspektør og indberettes i inspektionsrapporten, inden den kompetente myndighed eller en dommer har truffet en afgørelse.

[18] EFCA Annual Report for 2019.pdf.

[19] En medlemsstat ved Middelhavet har gennemført et betydeligt antal markedsinspektioner, hvilket i det mindste delvis forklarer denne forskel mellem den fælles ressourceanvendelsesplan for Middelhavet og de øvrige fælles ressourceanvendelsesplaner.

få fremskridt med kontrollen med og håndhævelsen af landingsforpligtelsen. Kommissionen har gennemført en række audit for at evaluere de foranstaltninger, som medlemsstaterne har vedtaget for at sikre kontrol med og håndhævelse af landingsforpligtelsen samt nøjagtig dokumentation af alle fangster. Resultaterne af disse audit (sammenholdt med andre rapporter såsom evalueringsrapporter udarbejdet af EFCA i samarbejde med de regionale ekspertgrupper om kontrol[20] og medlemsstaternes rapporter) har vist, at der finder omfattende, ulovlig og udokumenteret udsmid af fangster sted i flere havområder. Der blev indledt traktatbrudssager mod fem medlemsstater for ikke at have vedtaget de nødvendige foranstaltninger for at sikre kontrol med og håndhævelse af landingsforpligtelsen. Disse traktatbrudssager blev afsluttet i 2024 i lyset af bestemmelserne i den reviderede kontrolforordning, som indførte nye regler med henblik på at styrke den effektive kontrol med og håndhævelse af landingsforpligtelsen. Disse omfatter forbedrede og digitaliserede systemer til registrering og indberetning af fangster, et strengere sanktionssystem i tilfælde af manglende overholdelse samt obligatorisk installation senest den 10. januar 2028 af operationelle systemer til elektronisk fjernovervågning om bord, herunder tv-overvågning (CCTV). Disse kan også omfatte andre instrumenter og/eller andet udstyr til fiskerfartøjer med en LOA på 18 meter eller derover, som udgør en høj risiko for manglende overholdelse af landingsforpligtelsen.

Det er påvist, at elektronisk fjernovervågning, som omfatter CCTV og sensorer, er det mest omkostningseffektive middel for medlemsstaterne til at sikre kontrol med og håndhævelse af fiskeriaktiviteter til søs. I 2024 ajourførte EFCA i samarbejde med medlemsstaterne sine tekniske retningslinjer og minimumsspecifikationer for elektronisk fjernovervågning[21].

Forud for fristen i 2028 har Kommissionen arbejdet sammen med EFCA om at udvikle en risikovurderingsmetode til at fastslå de flådesegmenter, der indebærer høj risiko, med henblik på installation af elektronisk fjernovervågning. Der vil blive udarbejdet nærmere regler og tekniske specifikationer for installation og drift af elektronisk fjernovervågning under hensyntagen til EFCA's tekniske retningslinjer.

2.5. Kontrol og håndhævelse

Antallet af personer, der af medlemsstaterne var bemyndiget til at udføre fiskeriinspektioner, forblev stabilt med 13 449 i 2020 og 13 490 i 2024. Det er vanskeligt at vurdere, om der reelt er sket en stigning i antallet af ansatte, som beskæftiger sig med fiskerikontrol, fordi inspektørernes beføjelser varierer fra medlemsstat til medlemsstat[22].

Medlemsstaterne rapporterede i alt 367 227 inspektioner i perioden 2020-2024. Ser man på fordelingen af inspektioner på de fire vigtigste lokaliteter, blev 50 % udført i havn/ved landing, 25 % til havs, 21 % på markedet og 4,5 % under transport.

---

20 Compliance Evaluation – Det Europæiske Fiskerikontrolagentur.

21 – Technical guidelines and specifications for the implementation of Remote Electronic Monitoring (REM) in EU fisheries.pdf – Det Europæiske Fiskerikontrolagentur, 2019.

22 En række nationale aktører kan betragtes som inspektører, lige fra specialiserede fiskeriinspektører til politi og ansatte, der arbejder som toldembedsmænd.

Medlemsstaterne rapporterede, at 1 061 patruljefartøjer[23] blev anvendt til fiskerikontrol i 2020, og 1 015 i 2024, med i alt over 115 000 patruljedage til søs i rapporteringsperioden 2020-2024 sammenlignet med de næsten 100 000 patruljedage til søs, der blev rapporteret for 2015-2019. I 2024 rapporterede medlemsstaterne desuden i alt 72 overvågningsfly, der var afsat til fiskerikontrol og -overvågning, med i alt næsten 33 000 overvågningstimer i femårsperioden. Der har også været en stigning i anvendelsen af nye overvågningsteknologier. I 2024 havde syv medlemsstater rapporteret brugen af 56 droner, hvilket er en stigning i forhold til den foregående rapportering, hvor 39 droner blev rapporteret som operationelle i 2019.

I 2020-2024 indrapporterede medlemsstaterne mere end 551 500 formodede overtrædelser begået af operatører. Antallet af alvorlige overtrædelser viste en generel stigende tendens fra ca. 1 445 i 2020 til 1 979 i 2024. I gennemsnit førte ca. en ud af otte formodede overtrædelser til en bekræftet overtrædelse.

De hyppigst forekommende formodede overtrædelser begået af operatører var dem, der vedrørte fiskerilogbog og landingsopgørelse (26 %), sporbarhed (25 %) samt fiskerfartøjer, der ikke er omfattet af kravet om at føre logbog eller kravene om landingsopgørelse (8 %). Antallet af formodede overtrædelser under hvert af kontrolforordningens afsnit var 53 % for afsnit IV, fiskerikontrol, 41 % for afsnit V, kontrol med afsætning, og 6 % for afsnit III, generelle betingelser for adgang til farvande og ressourcer.

I 2019 iværksatte Kommissionen en undersøgelse af medlemsstaternes sanktionssystemer[24]. Formålet var at foretage en tilbundsgående analyse og vurdering af, hvordan de nationale sanktionssystemer fungerer, og af de sanktioner, som medlemsstaterne anvendte for overtrædelser mellem 2015 og 2019. Undersøgelsen viste, at de nødvendige retlige rammer i medlemsstaterne for det meste var fuldstændige, og at mange medlemsstater havde forbedret deres retlige ramme i forhold til de foregående fem år. Ikke desto mindre fremhævede undersøgelsen også, at gennemførelsen af pointsystemet i nogle medlemsstater var blevet forsinket eller endnu ikke var operationel, og at der fandtes andre mangler i gennemførelsen, såsom sanktionsprocedurernes varighed og niveauet for de pålagte sanktioner. Disse resultater viste, at selv om situationen blev forbedret i 2015-2019 sammenlignet med 2010-2014, burde der have været gjort mere for at sikre lige vilkår samt sanktionernes effektivitet, afskrækkende virkning og proportionalitet i hver medlemsstat. På grundlag af undersøgelsens resultater og andre relevante data iværksatte Kommissionen 15 målrettede dialoger forud for traktatbrudssager med de berørte medlemsstater. Der skal tages højde for de væsentlige ændringer, der følger af den reviderede kontrolforordning, som fra den 10. januar 2026 yderligere styrker og harmoniserer medlemsstaternes håndhævelses- og sanktionssystemer for fiskeriovertrædelser. Disse ændringer vil bidrage til at afhjælpe de resterende svagheder i medlemsstaternes håndhævelse, bl.a. ved at harmonisere de administrative minimumssanktioner, udvide listen over alvorlige overtrædelser og styrke de gældende regler om pointsystemet for fartøjsførere.

---

[23] Patruljefartøjer med ét eller flere formål.

[24] Study on the sanctioning systems of Member States for infringements to the rules of the Common Fisheries Policy.

2.6 Data og oplysninger

Medlemsstaterne rapporterer regelmæssigt fangst- og indsatsdata til Kommissionen. Dette gør det muligt at overvåge de samlede tilladte fangstmængder og kvoteforbruget. Sikring af datakvaliteten er et centralt element i medlemsstaternes og Kommissionens arbejde med at forbedre kvoteovervågningen, idet datakvaliteten sikres ved passende datavalidering og krydstjek. Hvad angår forpligtelsen til at etablere et automatiseret system til krydskontrol og datavalidering har 8 af 22 medlemsstater fuldt ud gennemført automatiske kontroller og krydskontroller. De fleste medlemsstater har endnu ikke fuldt ud gennemført den automatiske validering og krydskontrol af fiskeridata, som kræves i henhold til artikel 109 i kontrolforordningen. Selv om de fleste har etableret de nødvendige it-systemer, mangler mange systematiske, dokumenterede procedurer til at identificere og følge op på dataanomalier såsom uoverensstemmelser i fangstdokumentationen og usandsynlige fangstdata. Medlemsstaterne skal senest den 10. januar 2027 træffe de nødvendige foranstaltninger for at overholde de ensartede betingelser for datavalidering og krydskontrol, der er fastsat i artikel 49-52 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/2196. Tre medlemsstater anvender i øjeblikket delvist automatiserede krydskontroller sammen med manuelle kontroller, mens syv medlemsstater endnu ikke har etableret automatiserede systemer til krydskontrol.

For at forbedre dataudvekslingens effektivitet fastsatte Kommissionen i 2016 en bindende tidsplan for medlemsstaternes indførelse af UN/FLUX-standarden (United Nations Fisheries Language for Universal eXchange) til forvaltning af fiskeridata. Med UN/FLUX-standarden kan regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og lande rundt om i verden for første gang anvende en enkelt, universel standard til automatisk indsamling og formidling af deres fiskerifangstdata. Standarden er også harmoniseret med standarder for elektronisk dataudveksling i andre sektorer, der anvender UN/CEFACT-standarder (United Nations Centre for Trade Facilitation and Electronic Business), f.eks. for skatter og sporbarhed af fødevarer. I rapporteringsperioden arbejdede Kommissionen intensivt sammen med medlemsstaterne for at sikre, at de gennemfører UN/FLUX. Udvekslingssystemet FLUX Transportation Layer (FLUX TL) er nu operationelt i Kommissionen og i alle 23 berørte medlemsstater. Alle udvekslinger af fiskeridata finder sted via en central dataudvekslingsplatform, der drives af GD MARE. Denne platform kan også anvendes til at sende validerede data og indhold i standardformater til Kommissionen. Alle medlemsstater udveksler nu aggregerede fangstdata, fartøjspositionsdata og flådedata med Kommissionen via UN/FLUX.

3. Foranstaltninger truffet af Kommissionen

I rapporteringsperioden spillede Kommissionen fortsat en central rolle med hensyn til at støtte og føre tilsyn med gennemførelsen af Unionens fiskerikontrolsystem. Dette omfattede opretholdelsen af de strukturer, der gør det muligt at udveksle fiskeridata, gennemførelsen af audit og kontroller, vejledning til medlemsstaterne og indkaldelse af ekspertgrupper med henblik på at afklare tekniske aspekter af kontrolreglerne. Disse foranstaltninger styrkede gennemførelsen af kontrolforordningen og bidrog til et mere sammenhængende og effektivt kontrolsystem i hele Unionen.

3.1. Lovgivning og politikudvikling

En væsentlig udvikling i rapporteringsperioden var opnåelsen af den politiske enighed mellem Europa-Parlamentet og Rådet, som førte til vedtagelsen af den reviderede fiskerikontrolforordning, som har været i kraft siden januar 2024. Revisionen tager fat på langvarige udfordringer, der er blevet konstateret i evalueringer, audit og høringer af interessenter, og afspejler erkendelsen af, at effektiv kontrol er afgørende for bæredygtigt fiskeri, fair konkurrence og forbrugernes tillid.

Revisionen tager også ny videnskabelig og teknologisk viden i betragtning. Den styrker Unionens evne til at forebygge ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) i overensstemmelse med internationale forpligtelser. Fair konkurrence mellem medlemsstaterne og ligebehandling af operatører er centrale elementer i det reviderede system, som bringer definitionerne i den fælles fiskeripolitik og fødevarelovgivningen på linje med hinanden og udvider kontrolreglerne til at omfatte en bredere vifte af aktiviteter og fartøjer. Revisionen har prioriteret forenkling og lettelse af den administrative byrde, navnlig gennem digitalisering, der indføres gradvist over fem år.

Den nye ramme indfører en omfattende modernisering af kontrollen i hele kæden fra net til tallerken. Digital indberetning bliver normen for alle fartøjer, idet e-logbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer giver mere fuldstændige og rettidige oplysninger. Fartøjspositionsdata vil blive transmitteret i realtid, og digital sporbarhed vil finde anvendelse i hele forsyningskæden, herunder for importerede produkter, således at alle fiskeri- og akvakulturprodukter kan spores tilbage til deres oprindelse. Systemet udvider overvågningen til rekreativt fiskeri og småskalafiskeri og kræver bedre registrering af utilsigtede fangster af følsomme arter. Det styrker også reglerne om returnering og indberetning af udtjente fiskeredskaber for at bidrage til at begrænse havaffald.

Kontrollen med landingsforpligtelsen kan forbedres ved hjælp af elektronisk fjernovervågning, herunder CCTV, for fartøjer med en LOA på over 18 meter, der vurderes at udgøre en høj risiko. Rammerne for håndhævelse er blevet ajourført og forenklet med en klarere definition af alvorlige overtrædelser, et mere harmoniseret og gennemsigtigt pointsystem og forbedrede nationale registre over overtrædelser, der understøtter systematisk informationsudveksling. Tilsammen skaber disse ændringer en mere sammenhængende og forudsigelig håndhævelsesramme og bidrager til større tillid til den fælles fiskeripolitik.

Revisionen bygger også på konklusionerne i REFIT-evalueringen af den tidligere kontrolforordning, hvori behovet for enklere og mere effektive regler blev fremhævet. Dette fokus på forenkling afspejles i hele den nye ramme. Kommissionen har fortsat anvendt REFIT-principper under udarbejdelsen af den sekundære lovgivning med særlig vægt på forenkling, proportionalitet og praktisk gennemførelse. Mange tekniske bestemmelser vil også gradvist blive konsolideret og ajourført gennem en række gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, som forventes at reducere antallet af eksisterende artikler og bilag i

gennemførelsesforordningen fra 2011[25] og give en klarere og mere operationel vejledning. I tråd med Kommissionens dagsorden for bedre regulering mindsker revisionen unødige administrative byrder, erstatter papirbaserede processer med digitale værktøjer, forenkler indberetnings- og sporbarhedskravene og præciserer definitioner og procedurer for at sikre øget retssikkerhed.

Efter vedtagelsen af den reviderede kontrolforordning rettes fokus mod gennemførelsen. Kommissionen er ved at forberede et omfattende sæt gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter med henblik på at fastlægge de nødvendige tekniske specifikationer for den trinvise anvendelse af de nye regler i 2024, 2026[26], 2027 og 2028. Disse retsakter omfatter bl.a. detaljerede krav til elektronisk indberetning, digital sporbarhed, geopositioneringsværktøjer til mindre fartøjer, elektronisk fjernovervågning samt procedurer for vejning og prøvetagning. Kommissionen har iværksat omfattende konsultationer med medlemsstaterne og interessenterne for at sikre, at den sekundære lovgivning er operationel, proportionel og i overensstemmelse med risikobaseret kontrol.

Den reviderede lovgivning giver en mere moderne, effektiv og gennemsigtig kontrolramme, der understøtter bæredygtigt fiskeri, fair konkurrence og velinformerede forbrugere. Kommissionen vil i de kommende år fokusere på at sikre, at det nye system gennemføres fuldt ud og konsekvent i hele Unionen, så målene for den fælles fiskeripolitik nås i praksis. Kommissionens indsats vil være styret af målet om at sikre forenkling og lettelse af den administrative byrde. Medlemsstaterne spiller også en helt afgørende rolle i gennemførelsen og skal udnytte de mange overgangsperioder i den reviderede ramme fuldt ud for at forberede gennemførelsen på nationalt plan.

3.2. Data og oplysninger

I perioden 2020-2024 fortsatte Kommissionen med at udvikle og vedligeholde den nødvendige IT-infrastruktur, så medlemsstaterne kunne udveksle fiskeridata i UN/FLUX-formatet. FLUX TL-softwaren er nået op på et niveau af teknologisk modenhed, hvor den kan håndtere omfanget af dataudvekslingen, som vil stige yderligere, efterhånden som indberetningsforpligtelserne vedrørende FOS og e-logbøger udvides til at omfatte alle fartøjer i henhold til den reviderede kontrolforordning.

Kommissionen har fortsat fremlagt forslag til gennemførelsesdokumenter i form af gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, der indeholder de nærmere regler for dataudveksling både inden for EU og med internationale partnere. Disse dokumenter aftales med medlemsstaterne gennem ekspertgruppen vedrørende dataforvaltning og det elektroniske indberetningssystem.

Kommissionen har udviklet standardiserede formater til udveksling af data om fiskeritilladelser og inspektionsrapporter. LICENCE-systemet til udveksling af fiskeritilladelser mellem

[25] Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

[26] C(2025)5784, C(2025)7501, C(2025)815, C(2025)2888.

medlemsstaterne, tredjeparter og Kommissionen blev sat i drift i december 2020. Udviklingen heraf er fortsat, så systemet nu omfatter alle tilladelser vedrørende den eksterne fiskerflåde. På nuværende tidspunkt foregår kommunikationen mellem medlemsstaterne og Kommissionen fuldt elektronisk for alle tilladelser med undtagelse af ICCAT (Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet) og Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet. I forhold til Norge, Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav og NEAFC (Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav) er der indført fuldt elektronisk udveksling mellem Kommissionen og den pågældende tredjepart.

Rekreativt fiskeri, som tidligere var et blindt punkt i reguleringen, er nu blevet omfattet af den reviderede kontrolforordning, hvorved et væsentligt hul lukkes med hensyn til fangstindberetning og forståelsen af det rekreative fiskeris indvirkning på visse bestande. I november 2019 iværksatte Kommissionen på Europa-Parlamentets anmodning et pilotprojekt med henblik på at udvikle og afprøve en "kontrolordning for fangster af havbars fra rekreativt fiskeri"[27]. En ekstern kontrahent har udviklet et integreret IT-værktøj, der gør det muligt for rekreative fiskere hurtigt at indberette deres daglige fangster til de nationale myndigheder ved at registrere dem. Der blev udviklet en webbaseret platform til at modtage fangstdataene (RecFishing.eu), og på grund af pilotprojektets succes er den siden blevet yderligere udbygget, så den kan bruges som grundlag for den end-to-end-indberetningsløsning, der er fastsat i den reviderede kontrolforordning[28]. Resultaterne blev præsenteret på webinaret "Monitoring and control of recreational fisheries" i december 2020[29].

3.3. Kommissionens kontrol- og overvågningsaktiviteter

Medlemsstaterne skal sikre, at de har effektive fiskerikontrolsystemer på plads. Kommissionen er ansvarlig for at føre tilsyn med medlemsstaternes anvendelse af kontrolforordningen og reglerne i den fælles fiskeripolitik. For at verificere, at medlemsstaternes kontrolsystemer er effektive, og at medlemsstaterne overholder den fælles fiskeripolitiks regler, foretager Kommissionen audit, kontroller og autonome inspektioner.

I løbet af rapporteringsperioden påvirkede covid-19-pandemien i væsentlig grad Kommissionens mulighed for at gennemføre audit og kontroller. På trods af disse udfordringer blev der gennemført ca. 50 audit og kontroller, herunder opfølgning på igangværende handlingsplaner (se nedenfor). Hovedfokus i denne periode var vejning af landinger og indberetning af fangster i alle otte medlemsstater ved Østersøen samt i Frankrig, Spanien, Irland og Nederlandene. I flere af disse medlemsstater afdækkede audit og kontroller alvorlige mangler, som kunne medføre betydelig fejlindberetning af fangster og dermed bidrage til overfiskning. Samarbejdet med disse medlemsstater om at fastlægge afhjælpende foranstaltninger til at afhjælpe manglerne har været en prioritet. Der blev også gennemført en række audit for at vurdere gennemførelsen af den flerårige plan for det vestlige Middelhav i

---

27 Control scheme for recreational catches of sea bass.

28 Denne end-to-end-indberetningsløsning, som 13 medlemsstater anmodede om at anvende, blev sat i drift den 9. januar 2026.

29 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/webinar-recreational-fisheries-monitoring-and-control-2020-12-04_en.

Italien, Spanien og Frankrig samt opfyldelsen af landingsforpligtelsen i Spanien, Frankrig, Belgien, Irland og Nederlandene.

I mange tilfælde blev konstateringerne fra audit og kontroller håndteret med held af medlemsstaterne som led i uformelle bilaterale udvekslinger.

I perioden 2020-2024 indledte Kommissionen 37 dialoger forud for traktatbrudssager om fiskerikontrol med 21 medlemsstater, som alle blev afsluttet. Fire dialoger forud for traktatbrudssager, som blev indledt i 2019, verserede stadig ved udgangen af rapporteringsperioden.

Hvis Kommissionen konstaterer mangler i medlemsstaternes kontrolsystemer, som kræver en større indsats og mere tid fra medlemsstaternes side for at blive afhjulpet, kan den vælge at udarbejde handlingsplaner sammen med de pågældende medlemsstater. I perioden 2020-2024 udarbejdede Kommissionen tre nye handlingsplaner, hvorved det samlede antal igangværende handlingsplaner nåede op på 15. Deres vigtigste mål er at afhjælpe de mangler, der er konstateret i fangstregistreringssystemet, forbedre sanktionssystemerne, styrke risikostyringsprocessen og styrke systemerne for datavalidering og sporbarhed.

Endelig indledte Kommissionen i perioden 2020-2024 10 traktatbrudssager mod medlemsstater vedrørende fiskerikontrol. Disse procedurer vedrørte (i) kontrollen med opdrætsanlæg i fiskeriet efter atlantisk tun[30], (ii) overholdelsen af forpligtelserne vedrørende kontrol og håndhævelse af landingsforpligtelsen[31], (iii) overholdelse af EU-retten vedrørende den eksterne fiskerflåde[32], (iv) overholdelse af EU-retten vedrørende vejning og registrering af fangster[33] og (v) overholdelse af EU-retten vedrørende vejning, registrering af fangster, transport og sporbarhed[34]. Ni af disse procedurer blev afsluttet, mens én stadig verserede ved udgangen af rapporteringsperioden[35]. En traktatbrudssag, der blev indledt i 2014 vedrørende overholdelsen af visse bestemmelser om vejning og indberetning af fangster, blev afsluttet[36]. En traktatbrudssag vedrørende pointsystemet for alvorlige overtrædelser blev også afsluttet[37].

4. Fiskerikontrol og gennemførelse af den fælles fiskeripolitik samt EHFF/EHFAF

Kontrolforordningen er en af de vigtigste søjler i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, navnlig fordi den fastsætter reglerne for indberetning af fangster. Disse regler er afgørende for at kontrollere overholdelsen af de årligt vedtagne fangstbegrænsninger. I 2024 tog Kommissionen et nyt it-system i brug til aggregeret indberetning af fangster og indsats og udbyggede dermed sin kapacitet til at overvåge fangstbegrænsninger og foretage indberetning i henhold til internationale aftaler. Rettidigheden og fuldstændigheden af medlemsstaternes

30 Kroatien og Malta.

31 Nederlandene, Irland, Belgien, Frankrig og Spanien.

32 Frankrig.

33 Nederlandene.

34 Belgien.

35 Nederlandene.

36 Danmark.

37 Irland.

indberetning blev forbedret i perioden, men der er stadig nogle vedvarende mangler på dette område. Manglende rettidig og nøjagtig indberetning hæmmer opfølgningen på kvoteforbruget og gennemførelsen af overførsler og fradrag.

Anvendelsen af Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF) har været afgørende for at støtte fiskerikontrolindsatsen i en række medlemsstater, hvilket gør EHFF og EHFAF til væsentlige søjler i EU's ramme for fiskerikontrol. Under EHFF indberettede medlemsstaterne 418 mio. EUR i EHFF-støtteberettigede udgifter til kontrol- og håndhævelsesforanstaltninger i perioden 2014-2023[38]. Blandt de mange investeringstyper var de tre vigtigste (i) køb, installation og teknologiudvikling (95 mio. EUR), (ii) køb af andre kontrolmidler (87 mio. EUR) og (iii) driftsudgifter (82 mio. EUR). Disse tre investeringstyper udgjorde tilsammen ca. 63 % af de samlede EHFF-støtteberettigede udgifter vedrørende kontrol og håndhævelse.

Under EHFAF angav medlemsstaterne 479 mio. EUR i programmer under interventionstypen "Kontrol og håndhævelse" under SO1.4 (fremme af effektiv fiskerikontrol og -håndhævelse, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri, samt pålidelige data med henblik på videnbaseret beslutningstagning). Ved udgangen af 2024 indberettede medlemsstaterne under interventionstypen "Kontrol og håndhævelse" EHFAF-støtte (forpligtede beløb til støttemodtagerne) på 118 mio. EUR og EHFAF-støtteberettigede udgifter på 26 mio. EUR. Af de 118 mio. EUR i EHFAF-støtte blev 99,2 mio. EUR, dvs. 84 %, indberettet under operationstypen "Kontrol og håndhævelse (offentlig)". De øvrige operationstyper var samarbejde (8,7 mio. EUR), inspektioner (3,9 mio. EUR), it-software (3,1 mio. EUR), kontrol og håndhævelse (privat), arrangementer, forvaltning, it-udvikling og -vedligeholdelse, videndeling og observationskoordinering.

5. Koordinering med medlemsstaterne, EFCA og partnere uden for EU i internationale fora

En effektiv og virkningsfuld anvendelse af fiskerikontrolsystemet kræver et konstant samspil og samarbejde mellem medlemsstaterne, Kommissionen og EFCA. Det kræver også internationalt samarbejde med tredjelande og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer.

Kommissionen drøfter regelmæssigt gennemførelsen af kontrolforordningen med medlemsstaterne og EFCA i ekspertgruppen om fiskerikontrol. Spørgsmål om håndhævelse drøftes i ekspertgruppen om overholdelse, mens IT-udviklingen og gennemførelsen drøftes i ekspertgruppen om ERS og dataforvaltning.

På EU-plan samarbejder Kommissionen og EFCA tæt for at sikre en effektiv gennemførelse af fiskerikontrolsystemet ved at udveksle oplysninger og data og deltage i forskellige møder om fiskerikontrol. Kommissionen har navnlig deltaget i (i) aktiviteter organiseret af de regionale ekspertgrupper om kontrol og rådgivende råd, hvor det er relevant, (ii) aktiviteter organiseret af EFCA med henblik på at gennemføre fælles ressourceanvendelsesplaner og (iii) EFCA's arbejdsgruppe om elektroniske inspektions- og overvågningsrapporter.

[38]EHFF-finansieringen dækkede perioden 2014-2020, idet visse udgifter lå ud over denne periode. EHFAF-finansieringen begyndte i 2021. Det er ikke muligt at isolere udgifterne for 2020-2024.

Som førende global aktør inden for havforvaltning og som frontlinjeaktør i bekæmpelsen af IUU-fiskeri arbejder EU aktivt for at fremme bedre havforvaltning, herunder kontrolforanstaltninger. I tråd med dagsordenen for international havforvaltning[39] har Kommissionen arbejdet tæt sammen med partnere fra hele verden såsom regionale fiskeriforvaltningsorganisationer[40] og internationale organisationer[41]. Den har også arbejdet bilateralt og multilateralt med kyststater uden for EU i Unionens naboskab, f.eks. Det Forenede Kongerige, lande, som har samarbejdet med EU inden for rammerne af fiskeriaftaler[42], og lande uden for EU, der deltager i IUU-dialoger[43], med henblik på at (i) forbedre de lige vilkår i fiskerikontrollen (ii) sikre overholdelse af fiskerireglerne (iii) anvende de nyeste standarder for fiskerikontrol og dataudveksling[44] og (iv) sikre behørig opfølgning på manglende overholdelse.

6. Konklusion

Gennemførelsen og evalueringen af kontrolforordningen har understreget den afgørende rolle, som fiskerikontrol spiller for at nå målene i den fælles fiskeripolitik. I den seneste rapporteringsperiode er der gjort fremskridt med moderniseringen af fiskerikontrolsystemet gennem en større revision af grundforordningen, som vil styrke overholdelsen og yderligere understøtte bæredygtigt fiskeri. Kommissionens indsats med at udvikle IT-infrastruktur, gennemføre audit og yde ekspertvejledning har hjulpet medlemsstaterne med at gennemføre kontrolforordningen mere effektivt. Disse initiativer har ført til forbedringer i dataudvekslingen og håndhævelsen af bevarelsesforanstaltninger og har strømlinet processen for kvoteoverførsler, hvilket har medført større gennemsigtighed og effektivitet.

En øget anvendelse af nye overvågningsteknologier såsom droner og avancerede elektroniske indberetningssystemer har øget effektiviteten af fiskeriinspektion og -overvågning og dermed bidraget til bedre overholdelse og mere bæredygtige fiskerimetoder. Medlemsstaterne har også afsat ressourcer til at forbedre indberetnings- og inspektionskapaciteten, og antallet af patruljedage til søs er steget betydeligt på trods af covid-19-pandemien i rapporteringsperioden, ligesom overvågningsfly er blevet taget i operationel anvendelse.

Der er imidlertid fortsat flere mangler og udfordringer, som kræver medlemsstaternes fortsatte opmærksomhed. Vedvarende problemer omfatter svagheder i vejning og registrering af fangster, vanskeligheder med at kontrollere og håndhæve landingsforpligtelsen uden brug af elektronisk fjernovervågning samt afhængighed af upålidelige papirbaserede systemer. Der er også behov for at afhjælpe mangler i datavaliderings- og sporbarhedssystemerne samt i de sanktioner, der anvendes ved overtrædelser, for at sikre lige vilkår for operatørerne og forbedre håndhævelsesbestemmelserne.

---

39 I aktion 7 i dagsordenen opfordres der til bekæmpelse af ulovligt fiskeri og styrkelse af den bæredygtige forvaltning af havets fødevareressourcer på globalt plan: https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/ocean/international-ocean-governance_en.

40 Regionale fiskeriforvaltningsorganisationer.

41 Internationale aftaler.

42 Bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler.

43 Ulovligt fiskeri.

44 Takket være EU's indsats vedtog NEAFC i november 2018 FLUX-standarden for dataudveksling. Kommissionen har også indledt forhandlinger om indførelsen af UN/FLUX-standarden i forskellige bilaterale fora, herunder med Norge og Færøerne.

For at imødegå disse udfordringer skal medlemsstaterne samarbejde om at gennemføre korrigerende foranstaltninger, der styrker fiskerikontrolsystemerne. Kommissionens handlingsplaner udgør sammen med de igangværende audit og verifikationer en ramme for disse forbedringer. Det er afgørende for fiskeriets langsigtede bæredygtighed, at EU-retten overholdes for så vidt angår vejning, registrering af fangster, transport og sporbarhed.

Fremadrettet vil gennemførelsen af den reviderede lovgivning om fiskerikontrol være en integreret del af EU's håndtering af disse udfordringer, bl.a. gennem øget brug af digitale værktøjer til at forenkle medlemsstaternes og operatørernes aktiviteter og lette den dermed forbundne administrative byrde. Det er også afgørende at styrke håndhævelsesbestemmelserne, sikre kvaliteten af og delingen af fiskeridata samt skabe synergier med andre politikker. Den fremtidige installation af elektronisk fjernovervågning vil også gøre det muligt for de kompetente myndigheder at identificere ulovligt udsmid og håndtere tilfælde af manglende overholdelse. Gennem disse foranstaltninger sigter EU mod fortsat at spille en ledende rolle i den globale havforvaltning og samtidig fremme den økologiske omstilling, der er nødvendig for fremtidens bæredygtige fiskeri.

Den reviderede kontrolforordning har åbnet et nyt kapitel i fiskerikontrollen på EU-plan. Den sikrer, at alle fiskere i alle havområder spiller efter de samme regler. Den beskytter redelige operatører og styrker samarbejdet og tilliden mellem medlemsstaterne. Den gør teknologi til et gennemgående element for at lette den administrative byrde for medlemsstaterne og operatørerne. De kommende år bliver afgørende for gennemførelsen af den reviderede kontrolforordning, både med hensyn til den sekundære lovgivning, som Kommissionen skal vedtage, medlemsstaternes gennemførelse og håndhævelsen på tværs af havområder og fiskerier. I den forbindelse vil medlemsstaternes fortsatte politiske engagement og tekniske indsats være nødvendig. Disse bestræbelser vil være afgørende for, at revisionen af kontrolforordningen bliver en succes, og for at sikre, at det ambitionsniveau, som medlovgiverne har fastsat, navnlig med hensyn til styrkelse af fiskerikontrollen og forenkling ved hjælp af digitale værktøjer, indfries. Kommissionen er fast besluttet på fortsat at arbejde gennemsigtigt og i samarbejde med medlemsstaterne om gennemførelsen af kontrolforordningen.